

[Udenrigsministeren.]

hele taget giver til bygning af skibe og til disses drift, strider naturligvis mod Danmarks interesser og mod alle de europæiske søfartsnationers interesser.

Hvad gør man nu for at påvirke den amerikanske regering til at ændre sin administrative praksis i retning af en mere liberal, en mere frihandelsvenlig politik, i retning af en politik, der i højere grad overlader søtransporten til den frie konkurrence? Ja, her udfoldes der et initiativ på mange områder. Vi har i OEEC haft en særlig søfartskomiteé. Da OECD skulle oprettes, var spørgsmålet, om amerikanerne som medlem af OECD ville gå med til, at denne søfartskomiteé overførtes til den nye organisation, og om de ville deltage i arbejdet dér. Det har vist sig til vor foreløbige tilfredshed, at det er USA gået med til. Hvis OECD kommer til at fungere, vil søfartskomiteen fungere videre, og her vil USA møde og deltage i de almindelige forhandlinger, i det, man kalder konfrontationerne, og også i de henstillinger, der kan blive vedtaget i denne komité.

Man har søgt fra de vesteuropæiske søfartsnationers side at foretage et direkte fremstød over for USA. Det fandt sted ved et møde, som afholdtes i Washington i juni 1959, hvor også Danmark var repræsenteret, nemlig ved daværende handelsminister Kjeld Philip. Dette møde gav ikke konkrete resultater, men førte dog skibsfartsnationernes synspunkter vis-à-vis USA kraftigt frem, og dette initiativ vil nu blive genoptaget, idet et nyt møde skal finde sted — jeg tror i februar måned i år.

Endelig kan jeg nævne, at under det danske kongebesøg i USA blev der lejlighed til fra dansk side kraftigt at understrege disse problemer dels over for præsident Eisenhower ved et møde, hvor også daværende understatssekretær Dillon var til stede — jeg nævner det, fordi Dillon jo nu bliver finansminister i den nye regering, så at det altså ikke har været spildt, at vi har fremført vore synspunkter — dels i det amerikanske udenrigsministerium.

Det er klart, at et særligt skandinavisk samarbejde er af interesse, og vi har etableret et nært samarbejde med norske og svenske myndigheder i denne sag, hvilket

har givet sig udtryk i instruktioner, der er givet til vor ambassadør i Washington, instruktioner, der netop nu er blevet fornyet i anledning af den amerikanske „Ship American“-kampagne, og instruktioner, som også vil indebære fornyede fællesskandinaviske henvendelser, når den nye amerikanske administration er trådt til.

Jeg tror, man må betragte denne amerikanske skibsfartspolitik som noget, der har gjort sig gældende længe. Den kan blive skærpet — de forholdsregler, den indebærer — og det synes der at være tendenser til i USA i øjeblikket; til andre tider kan den blive lempet, men vi må på ethvert tidspunkt selv, så langt vi magter det, eller i fællesskandinaviske aktioner eller sammen med de øvrige vesteuropæiske lande eller i OEEC eller i OECD føre vore synspunkter frem. Jeg tror, det er på den måde, man må betragte denne sag, og ikke som et akut anliggende, der kan bewirke, at vi udsætter denne ratifikation. Jeg tror snarere, vi ville stå vore egne interesser og forhandlingsmuligheder i vejen, hvis vi udsatte ratifikationen.

Ja, jeg kunne give en tilsvarende redegørelse for luftfartens vedkommende, men jeg skal ikke belaste det høje tings tid med det. Jeg skal kun sige, at denne traktat ikke omfatter luftfartsforhold; men det hindrer jo ikke, at man kan håbe på, at traktatens ikrafttræden, selv om luftfarten ikke er direkte omfattet af den, vil styrke vort liberale standpunkt, jeg kan sige vort fællesskandinaviske standpunkt, i luftfartsanliggender. Så selv om luftfartsproblemerne ikke direkte er omfattet af traktaten, vil vi også her finde, at traktatens ratifikation og ikrafttræden ikke kan svække, men snarere må styrke vor forhandlingsposition.

Jeg vil til slut minde om et forhold, som jo adskillige af de ærede ordførere har berørt i deres indlæg, nemlig at vor samhandel med De Forenede Stater er stærkt voksende, og at vor eksport til USA gennem de senere år er undergået en vækst, der vel nok overstiger, hvad mange, og måske også mange optimistisk indstillede personer, ville have forventet for bare 10 år siden.

Det er rigtigt, at vi stadig har et deficit, i hvert fald på den direkte handelsbalance